

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6MCdo/44/2012
Identifikačné číslo spisu:	5106229707
Dátum vydania rozhodnutia:	23.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5106229707.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Górásza a sudcov JUDr. Ivana Machyniaka a JUDr. Rudolfa Čirča v právnej veci žalobcov 1/ R. B., bývajúceho v Y., 2/ W. B., bývajúcej v Y., 3/ Ing. W. B., bývajúceho v Y., 4/ G. B. nar. XX. X. XXXX, bývajúcej v S., v dovolacom konaní všetci zastúpení Advokátskou kanceláriou s.r.o., JUDr. Milan Chovanec, Vojtecha Tvrdeho č. 17, Žilina, proti žalovaným 1/ R. Z., bývajúcej v Y., 2/ O. D., bývajúcemu v Y., v dovolacom konaní obaja zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. Bohuslav Majchrák, advokát, spol. s r.o., so sídlom v Novej Bystrici č. 850, o odstránenie stavby a iné, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25 C 201/2006, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 9. novembra 2011 sp. zn. 6 Co 266/2011 a Okresného súdu Žilina z 29. marca 2011 č. k. 25 C 201/2006-515, takto

rozhodol:

Mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky v časti smerujúcej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 9. novembra 2011 sp. zn. 6 Co 266/2011 vo vzťahu k žalobcovi 1/ z a m i e t a.

Rozsudok Okresného súdu Žilina z 29. marca 2011 č. k. 25 C 201/2006-515 v časti výroku, ktorým súd zamietol návrh žalobcov 2/, 3/ a 4/ o odstránenie hospodárskej stavby postavenej na KNC parc. č. 742/5 záhrady a KNC parc. č. 741/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 195 m² kat. úz. Rudína a rozsudok Krajského súdu v Žiline z 9. novembra 2011 sp. zn. 6 Co 266/2011, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti vo vzťahu k žalobcom 2/, 3/ a 4/ potvrdený, z r u š u j e a vec vracia v rozsahu zrušenia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina rozsudkom z 29. marca 2011 č.k. 25 C 201/2006-515 zamietol návrh žalobcov 1/ až 4/, ktorým sa domáhali, aby súd uložil žalovaným 1/ a 2/ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku povinnosť odstrániť drevenú hospodársku stavbu postavenú na KNC parc. č. 745/2 - záhrady o výmere 318 m² zapísanú na LV č. XXX a na KNC parc. č. 741/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 195 m² zapísanej na LV č. XXX. pre kat. úz. Y. z dôvodu neoprávneného zriadenia stavby na cudzom pozemku.

Súčasne okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť umožniť žalobcom 1/ a 2/ vstup na pozemok KNC parc. č. 745/2 - záhrady o výmere XXX m², vedený na LV č. XXX pre kat. úz. Y., na účel opravy plotu, postaveného medzi pozemkami KNC parc. č. 745/2 - záhrady o výmere 318 m², zapísaného na LV č. XXX a KNC parc. č. 741/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², zapísaných na LV č. XXX pre kat. úz. Y. v rozsahu právoplatného rozhodnutia príslušného stavebného úradu. Návrh žalobcov 3/ a 4/ v tejto časti zamietol a rozhodol o trovách konania. V časti žaloby o odstránenie drevenej hospodárskej stavby vychádzal zo zistenia, že stavba vlastnícky patriaca žalovaným 1/ a 2/ je postavená na hranici susediacich pozemkov a len časťou strechy zasahuje po celej dĺžke pri garáži žalobcov do pozemku žalobcov 2/, 3/ a 4/ CKN 741/1 v hĺbke 42 cm. Vzal za preukázané, že táto časť stavby, ktorá bola vyhotovená dodatočne, bola dostavaná so súhlasom žalobcov 1/ a 2/ a s vedomím obce Y. Účelom takto dobudovanej strechy bol, aby nedochádzalo k podmokaniu pozemkov účastníkov konania a hlavne základov samotnej garáže žalobcov. Keďže stavbu nepovažoval v zmysle § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) za zriadenú na cudzom pozemku, dospel k záveru, že žaloba v tejto časti nie je dôvodná. K druhej časti žaloby uviedol, že opravu plotu, vzhľadom na jeho podobu a stav, v akom sa nachádzal ku dňu rozhodovania vo veci samej, nie je možné považovať za bežnú údržbu, a preto k tejto oprave je potrebné rozhodnutie príslušného stavebného úradu buď vo forme ohlásenia stavby alebo stavebného povolenia. Keďže hranica susediacich pozemkov, kadial' vedie oplotenie, sporná nie je, dospel k záveru, že je možné vyhovieť návrhu žalobcov 1/ a 2/ ako vlastníkov tohto plotu a uložiť žalovaným povinnosť umožniť týmto žalobcom vstup na ich pozemok za účelom jeho opravy v rozsahu právoplatného rozhodnutia príslušného stavebného úradu. Návrh žalobcov 3/ a 4/ v tejto časti pre nedostatok ich vecnej aktívnej legítimácie zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania vo vzťahu k žalobcom 1/ a 2/ a žalovaným 1/ a 2/ odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p. a keďže žalobcovia 3/ a 4/ boli v celom konaní neúspešní, sú v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. povinní uhradiť trovy konania žalovaným 1/ a 2/.

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 9. novembra 2011 sp. zn. 6 Co 266/2011 na základe odvolania všetkých účastníkov konania rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu žalobcov o uloženie povinnosti žalovaným odstrániť drevenú hospodársku stavbu zamietol, potvrdil. Vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť umožniť žalobcom 1/ a 2/ vstup na ich pozemok a ktorým v predmetnej časti žalobu žalobcov 3/ a 4/ zamietol zmenil tak, že žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť umožniť žalobcom 1/ až 4/ vstup na ich pozemok na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere na účel opravy plotu. Rozsudok okresného súdu zmenil vo výroku o trovách konania medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovanými tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu a rozhodol o trovách odvolacieho konania. K potvrdzujúcej časti rozhodnutia týkajúcej sa návrhu o odstránenie stavby uviedol, že okresný súd náležite zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil. Uviedol, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že len časť strechy zasahuje po celej dĺžke v hĺbke 42 cm do pozemku CKN 741/1 vlastnícky patriacemu žalobcom 2/, 3/ a 4/. Táto časť strechy, vrátane jej opretia o garáž žalobcov bola však postavená so súhlasom žalobcov 1/ a 2/ a s vedomím obce Y. V tejto časti bol návrh žalobcov nedôvodný a preto okresný súd správne rozhodol, keď žalobu zamietol. K druhému výroku napadnutého rozhodnutia uviedol, že súčasne s prevodom pozemku, na ktorom sa nachádza oplotenie, prešlo na žalobcov 3/ a 4/ nielen vlastnícke právo k pozemku, ale aj vlastníctvo (spoluvlastníctvo) k oploteniu ako príslušenstva k hlavnej veci (§ 121 ods. 1 OZ). Všetci žalobcovia majú preto k tejto časti žaloby aktívnu vecnú legítimáciu. Keďže z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že pôvodne vystavané oplotenie žalobcami 1/ a 2/ je značne poškodené a vyžaduje si opravu, žalovaní 1/ a 2/ sú povinní v zmysle § 127 ods. 3 OZ umožniť žalobcom vstup na ich pozemok za účelom opravy oplotenia stojaceho na hranici pozemkov účastníkov presne špecifikovaných vo výroku rozsudku. V tejto časti preto zmenil rozsudok okresného súdu s tým, že vstup na pozemok viazal na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p.

Tento rozsudok krajského súdu v jeho potvrdzujúcej časti a rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým súd zamietol návrh žalobcov o odstránenie drevenej hospodárskej stavby, napadol generálny prokurátor včas podaným mimoriadnym dovolaním. V mimoriadnom dovolaní v prvom rade namietal

správnosť záverov konajúcich súdov o tom, že hospodársku budovu žalovaní postavili so súhlasom obce a so súhlasom žalobcov. Uviedol, že súhlas obce Rudina k stavbe, ktorej odstránenia sa žalobcovia domáhali, nebol vydaný v konaní o povolení drobnej stavby (toto konanie bolo zastavené z dôvodu jeho späťvzatia) a ani vyjadrenie starostu obce, že túto stavbu stavali s vedomím obce, za relevantný súhlas považovať nemožno. Žalovaní nedostali k prestavbe hospodárskej budovy súhlas ani od žalobcov, ktorí ako je to zrejmé z korešpondencie, trvali na zachovaní vzdialenosti stavby minimálne 30 cm od hranice pozemkov. Nesúhlasil ani so záverom konajúcich súdov, podľa ktorého predmetná hospodárska budova nie je postavená na pozemku žalobcov. V konaní bolo nesporne preukázané, že táto budova je postavená na ich pozemku v šírke 42 cm. Ide o šírku, ktorou do pozemku žalobcov zasahuje strecha budovy, ktorá tvorí súčasť stavby. Výtýkal konajúcim súdom, že hospodársku budovu a jej umiestnenie v teréne neposudzovali komplexne ako celok, ale zvlášť posúdili múr stavby v spojitosti s hranicami susediaceho pozemku, a len na umiestnení tohto múru stavby založili rozhodnutie o tom, že stavba do pozemku žalobcov nezasahuje. Neprihliadli vôbec na to, že v zmysle § 120 OZ súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila. V danom prípade súčasťou hospodárskej budovy je jej strecha. Ak preto strecha zasahuje do pozemku žalobcov v rozsahu 42 cm po celej jej dĺžke je nesporné, že na tomto pozemku je v uvedenom rozsahu postavená celá hospodárska budova žalovaných. Konajúce súdy teda vec v dovolaní napadnutej časti nesprávne právne posúdili, čím je daný dovolací dôvod v zmysle § 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p. Navrhol preto uvedený rozsudky v napadnutých častiach zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie.

Žalobcovia vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu uviedli, že sa stotožňujú s jeho stanoviskom, podľa ktorého rozsudkami krajského a okresného súdu bol porušený zákon. Navrhli preto mimoriadnemu dovolaniu vyhovieť.

Žalovaní považovali mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora za nedôvodné. Poukazovali na to, že vo vzťahu k predmetu sporu sa nejedná o stavbu v právnom slova zmysle, lebo nie je spojená so zemou pevným základom. Uviedli, že žalobcovia mali žalobu upraviť, vzhľadom na zistenie presahu strechy za hranicu pozemku v ich vlastníctve, v súlade so zisteným skutkovým stavom, čo však neurobili. Súd preto mohol návrhu buď v celom rozsahu vyhovieť alebo ho v celom rozsahu zamietnuť. Bez zmeny žaloby bolo neprípustné, aby súd rozhodol o čiastočnom vyhovení žalobe. Napokon upozornili na to, že vykonali v dňoch 13. a 14. 3. 2013 úpravu stavby odstránením prečnievajúcej strešnej konštrukcie nachádzajúcej sa nad pozemkom žalobcov, čím považujú celú situáciu za vyriešenú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O. s. p.), po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas (§ 243g O. s. p.) generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243e ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 v spojení s § 243a ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozhodnutia v dovolaní napadnutom rozsahu podľa § 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že vo vzťahu k žalobcovi 1/ je mimoriadne dovolanie nedôvodné. Pokiaľ okresný súd zamietol žalobu žalobcov 2/, 3/ a 4/ o odstránenie stavby a krajský súd v tejto časti a vo vzťahu k uvedeným žalobcom rozsudok okresného súdu potvrdil, bolo treba napadnuté rozhodnutia zrušiť.

Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní ako dovolací dôvod uvádza, že rozhodnutia okresného a krajského súdu v dovolaní napadnutej časti spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci, keď dospeli k nesprávnym záverom, že hospodársku budovu žalovaní postavili so súhlasom obce ako aj žalobcov a že táto budova nie je stavbou zriadenou na pozemku žalobcov.

Podľa § 135c ods. 1 OZ ak niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoci na to nemá právo, môže súd na návrh vlastníka pozemku rozhodnúť, že stavbu treba odstrániť na náklady toho, kto stavbu zriadil (ďalej len "vlastník stavby").

Podľa § 135c ods. 2 OZ pokiaľ by odstránenie stavby nebolo účelné, prikáže ju súd za náhradu do vlastníctva vlastníkovi pozemku, pokiaľ s tým vlastník pozemku súhlasí.

Podľa § 135c ods. 3 súd môže usporiadať pomery medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby aj inak, najmä tiež zriadiť za náhradu vecné bremeno, ktoré je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe.

Citované zákonné ustanovenie upravuje prípad neoprávnenej stavby na cudzom pozemku a zároveň spôsoby vyrovnanie vzťahov medzi vlastníkom pozemku a stavebníkom. Za neoprávnenú stavbu v zmysle citovaného ustanovenia sa považuje taká stavba, ktorú stavebník zriadi na cudzom pozemku bez toho, aby k tomu mal právny titul umožňujúci mu zriadiť stavbu na cudzom pozemku. Cudzím pozemkom pre zriaďovateľa stavby je každý pozemok, ku ktorému nemá vlastnícke (spoluvlastnícke) právo, právo zodpovedajúce vecnému bremenu, prípadne obligačné právo umožňujúce zriadenie stavby. Pre kvalifikáciu stavby ako neoprávnenej postačuje, ak stojí na cudzom pozemku len sčasti. To platí nielen vtedy, ak nadzemná stavba do pozemku iného zasahuje časťou obvodového plášťa, ale aj vtedy, ak presah do cudzieho pozemku spôsobuje časť konštrukcie strechy. Rozsah tohto presahu pritom nie je významný. V takomto prípade môže súd rozhodnúť o odstránení časti stavby, ak to je technicky možné alebo zriadiť vecné bremeno v prospech stavebníka. Pre posúdenie stavby ako neoprávnenej nie je významné, či stavebník mal stavebné povolenie a nie je ani rozhodujúce samotné vedomie vlastníka pozemku, prípadne orgánu obce (štátneho orgánu) o stavbe. Osobou, ktorá je oprávnená podať žalobu na vyporiadanie neoprávnenej stavby, je vlastník pozemku, pričom žalovaným je vlastník neoprávnenej stavby. Ide tu totiž o hmotnoprávny vzťah medzi vlastníkom pozemku, na ktorom je neoprávnená stavba zriadená a vlastníkom stavby. Vecne legitimovanou osobou k podaniu žaloby v zmysle § 135c OZ nie je ten, kto nie je vlastníkom (spoluvlastníkom) pozemku, na ktorom bola neoprávnená stavba postavená. Konanie o vyrovnanie vzťahov medzi vlastníkom pozemku a stavebníkom je konaním, kde z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnanie vzťahu medzi účastníkmi (§ 153 ods. 2 O. s. p.). Pokiaľ súd dospeje k záveru, že žalobcom navrhnuté vyporiadanie nie je prijateľné, musí preto upraviť vzťah medzi účastníkmi iným spôsobom vyplývajúcim z § 135c OZ pri zachovaní zákonom stanoveného poradia. Môže teda nariadiť odstránenie aj časti stavby, ak vyjde v konaní najavo, že len táto časť zasahuje do cudzieho pozemku a sú splnené aj ďalšie zákonné podmienky pre takýto postup. Treba zdôrazniť, že použitie ustanovenia § 135c OZ neprichádza do úvahy ani analogicky na iné prípady, než tie, ktoré predpokladá hypotéza citovaného ustanovenia.

V posudzovanej veci sa okrem žalobcov 2/, 3/ a 4/ aj žalobca 1/ R. B. domáhal, aby súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť odstrániť hospodársku stavbu postavenú na ich pozemku KNC parc. č. 741/1 zapísaného na LV č. XXX kat. úz. Y. Konajúce súdy na danú vec aplikovali ustanovenie § 135c OZ, pričom generálny prokurátor správnosť použitia tohto zákonného ustanovenia na daný prípad nenamietal. Dovolací súd preto najskôr skúmal, či všetci žalobcovia sú osobami oprávnenými domáhať sa ochrany žalobou podanou v zmysle § 135c OZ.

Z výpisu listu vlastníctva č. XXX pre kat. úz. Y. nepochybne vyplýva, že spoluvlastníkmi pozemku parc. č. 741/1, na ktorom sa má nachádzať vyššie označená stavba žalovaných, je v spoluvlastníctve žalobcov 2/, 3/ a 4/. Žalobca 1/ nie je vlastníkom (spoluvlastníkom) dotknutého pozemku. Keďže žalobu o odstránenie stavby v zmysle § 135c OZ môže podať len vlastník (spoluvlastník) pozemku, žalobca 1/ nie je osobou vecne legitimovanou na podanie takejto žaloby. Za správne treba preto považovať rozhodnutie okresného súdu, ak žalobu podanú týmto žalobcom zamietol (aj keď z iných dôvodov) a krajský súd jeho rozhodnutie vo vzťahu k tomuto žalobcovi potvrdil. Mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora, ktoré napáda správnosť rozsudku okresného a tiež rozsudku krajského súdu aj pokiaľ žalobu o odstránenie stavby podal žalobca 1/, treba považovať vo vzťahu k tomuto žalobcovi za podané neopodstatnene. Dovolaciemu súdu neostalo preto iné, než mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora smerujúce proti tejto časti rozsudku odvolacieho súdu zamietnuť (§ 243b ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.).

Pokiaľ mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora smeruje proti rozhodnutiam konajúcich súdov, ktorými rozhodli o žalobe žalobcov 2/, 3/ a 4/, bolo potrebné mu vyhovieť.

Z vyššie podaného výkladu ustanovenia § 135c OZ vyplýva, že z hľadiska posúdenia, či ide o stavbu neoprávnenú, nie je podstatné, či stavebník mal stavebné povolenie a nie je ani rozhodujúce vedomie (súhlas) orgánu obce o stavbe. Dovolací súd považoval preto za nadbytočné zaoberať sa opodstatnenosťou námietky generálneho prokurátora týkajúcou sa (ne)súhlasu obce so stavbou.

Dovolací súd súhlasí s generálnym prokurátorom v tom, že výsledky vykonaného dokazovania neumožňujú skutkový záver prijatý konajúcimi súdmi, podľa ktorého žalovaní postavili hospodársku stavbu so súhlasom žalobcov 1/ a 2/. Žalobcovia v konaní pred súdmi nižších stupňov nikdy neuviedli, že dali súhlas s prestavbou označenej stavby tak, aby stavba (jej časť) zasahovala do ich pozemku. Práve naopak, stavbu umiestnenú na hranici pozemkov vždy odmietali a aj v konaní o povolení drobnej stavby vedenom obcou Y. žalobca 1/ ako zástupca žalobkyne 2/ žiadala, aby bola dodržaná odstupová vzdialenosť za účelom údržby stavby žalobcov. Napokon, ani samotní žalovaní vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu, dôvodnosť tejto námietky generálneho prokurátora, nespochybňujú. Uvedený záver konajúcich súdov, ktorého pri svojich rozhodnutiach vychádzali, treba preto považovať za nesprávny. Navyše, súhlas žalobcu 1/ ako nevlastníka pozemku, by bol aj tak právne bezvýznamný. Pre úplnosť treba dodať, že ani okresný a ani krajský súd v odôvodnení rozsudkov neuviedli, o ktoré dôkazy opreli zistenie, že žalobcovia dali žalovaným súhlas so zriadením stavby na časti ich pozemku. V tejto časti odôvodnenia ich rozsudky preto nezodpovedajú ustanoveniu § 157 ods. 2 O. s. p.

Napokon, dovolací súd sa stotožňuje s generálnym prokurátorom aj v tom, že súdy nižších stupňov dospeli k nesprávnemu záveru, keď hospodársku budovu nepovažovali za stavbu zriadenú na cudzom pozemku a teda, keď nesprávne posúdili pre vec zásadnú právnu otázku a to otázku kvalifikácie stavby ako neoprávnenej v prípade, ak stavba zasahuje do cudzieho pozemku len sčasti.

V posudzovanej veci výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že hospodárska stavba vlastnícky patriaca žalovaným 1/ a 2/ (jej obvodový plášť) je postavená na hranici susediacich pozemkov a že časť konštrukcie strechy tejto stavby zasahuje po celej dĺžke do pozemku CKN parc. č. 741/1 vlastnícky patriacom žalobcom 2/, 3/ a 4/ v hĺbke 42 cm. Správnosť tohto skutkového zistenia ani v dovolacom konaní žiaden z účastníkov nespochybňoval.

Konštrukcia strechy je základným prvkom každej stavby. Ak preto strecha stavby (jej časť) presahuje na cudzí pozemok (rozsah presahu významný nie je), treba mať za to, že na cudzom pozemku je zriadená časť stavby. Keďže z hľadiska posúdenia stavby ako neoprávnenej postačuje, ak stavba zasahuje do cudzieho pozemku len z časti, treba v danej veci hospodársku stavbu postavenú žalovanými považovať za stavbu neoprávnenú. V takomto prípade sa vlastník pozemku (žalobcovia 2/, 3/ a 4/) môže domáhať proti vlastníkovi neoprávnenej stavby (žalovaným 1/ a 2/) ochrany práve žalobou na vyrovnanie vzťahov medzi nimi v zmysle § 135c OZ a požadovať odstránenie stavby. Keďže súd v tomto konaní nie je viazaný návrhom účastníka, môže rozhodnúť aj o odstránení časti stavby, ak zistí, že len jej časť je zriadená na cudzom pozemku a ak jej odstránenie je technicky možné.

V posudzovanej veci konajúce súdy mali preto správne vychádzať z právneho názoru, podľa ktorého hospodárska stavba postavená žalovanými je stavbou zriadenou na pozemku žalobcov 2/, 3/ a 4/ neoprávnene (z obsahu spisu sa nepodáva, že by žalovaní mali právny titul, ktorý by im umožňoval zriadiť stavbu na pozemku uvedených žalobcov) a mali zisťovať, či odstránenie časti konštrukcie strechy zasahujúcej do pozemku žalobcov 2/, 3/ a 4/ (nie)je technicky možné. Podľa tohto zistenia mali rozhodnúť, či uložiť žalovaným povinnosť odstrániť presahujúcu časť strechy stavby alebo či usporiadať vzťahy medzi účastníkmi iným než navrhovaným spôsobom.

Generálny prokurátor opodstatnene preto namieta, že konajúce súdy vec, pokiaľ rozhodli o žalobe žalobcov 2/, 3/ a 4/, nesprávne právne posúdili, čím je daný dovolací dôvod v zmysle § 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok odvolacieho súdu a rovnakou vadou postihnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vo vzťahu k žalobcom 2/, 3/ a 4/ zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.) s tým, že právny názor ním vyslovený je pre súdy nižšieho stupňa záväzný.

V novom konaní bude úlohou okresného súdu zaoberať sa predovšetkým tvrdením žalovaných, podľa ktorého odstránili prečnievajúcu strešnú konštrukciu s krytinou v požadovanom rozsahu, na ktorú skutočnosť dovolací súd nemohol prihliadnuť, keďže k nej malo dôjsť až v priebehu dovolacieho konania.

V novom rozhodnutí rozhodne súd o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.